

Nu står vi upp för vår tidning

Det är många stående skämt på Kuriren just nu (första skämtet).

Inte för att vi på något sätt är några komiker av rang, nej, vi har helt enkelt börjat stå upp och jobba.

Ja, inte alla av oss, det finns ett gäng som hårdnackat sittvägrar (andra skämtet) men vi ska nog få upp dem på fötter tids nog (tredje).

Kanske bäst det, för ingen sitter säkert i mediebranschen (fjärde). Hoppsan, helt plötsligt lite allvar i det stående skämtet.

Nåväl.

Forskning har visat att det finns stora hälsofördelar med att stå upp och jobba. Det kommer säkert någon forskningsrapport inom kort som visar att det är förenat med livsfara att stå upp och jobba, typ att de inre organen riskerar att rinna ut när man klipper tånaglarna, men låt oss nu glädjas över detta medan vi kan. Låt oss verkligen göra det.

Lägre blodsocker, bättre rygg, högre förbränning, minskad risk för diabetes typ 2 samt hjärt- och kärlsjukdomar, ja, listan kan göras lång.

Det inte min sak att avgöra om forskningen stämmer men just nu köper jag den rakt av, på stående fot (femte).

Om jag förstått saken rätt så ska det alltså vara bättre att stå upp och jobba än att sitta och sedan försöka kompencera detta med att köra ett träningspass efter jobbet några gånger i veckan. Den träningen väger inte upp mot alla fördelarna man får när man ståjobbar.

Sitting is the new smoking, heter det visst.

Är inte detta helt fantastiskt? Här ägnar människor hela liv åt att få rätsida på sina värden och sin vikt, vi kämpar mot soffans dragningskraft om kvällarna, vi hittar skäl att åka till affären för att få köpa ett kilo lösviktsgodis, vi hoppar på den ena dieten efter den andra och vi går och sliter i kylskåpsdörren om kvällarna i jakt på socker. Vi är många som går en daglig match mot det som kallas dålig karaktär.

Och så räcker det att stå upp och jobba.

Vi är ett gäng löparatleter på Kuriren som springer sisådär en mil varje dag. Vi kämpar och sliter i backarna, hejar på varandra när det går tungt. Kommer med lite vätska då och då. Kaffe.

Folk tror att vi ståjobbare ska tyna bort, att det inte blir något kvar av oss. Att det till slut kommer stå ett skelett vid databordet.

Det fixar ju vem som helst. Man behöver inte ens stå hela tiden utan några timmar här och där.

Vem behöver en PT (Pöörsonal Trääääiner) efter dessa forskningsresultat? Allvarligt?

Vi kan lägga ner en hel yrkesgrupp direkt.

På Kuriren står vi upp för vår tidning (sjätte skämtet) men samtidigt håller vi oss på mattan (sjunde).

Vi har nämligen inhandlat mattor som gör att vi inte får ont i fötterna. Mjuka, sköna ståmattor som det råder huggsexa om på redaktionen.

Det finns dessutom appar som räknar ut hur många kalorier man gjort av med jämfört med om man suttit ner och stämmer siffrorna, ja, då är det ju sensationellt. Appen räknar även ut hur lång löptur det krävs för att göra av med samma antal kalorier.

Så när vi står är vi alltså egentligen ute och springer. Ni ser, det här blir bara bättre och bättre.

– ANDERS, LÄGG UT BRANDEN PÅ WEBBEN! LÄGG UUUT!

– Han hör inte, han har stått bort öronen, det var det sista som fanns kvar. Örsnibben försvann i fredags, brosket i lördags. Ståmattan tog honom.

Så kommer det kanske låta om ett tag.

För att undvika att detta ska ske inför ögonen på oroliga kollegor så kan vi ståjobbbara fettkompencera genom snabbmat ibland.

Bättre och bättre, var det.

Men om forskningen nu stämmer, varför är det inte fler som står upp och jobbar? Varför är det inte ståjobb som är det normala? Borde inte detta trummas ut till folket på ett mer omfattande sätt? Det kanske kan förändra livet för många.

Vem vet, det kanske är riktigt seriösa grejer vi håller på med här på Kuriren.

Något som helt enkelt är större än simpel ståupp-komik.